21/09/2022

Ο Αρχιεπίσκοπος Αμερικής για τα 100 χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αμερικής

Εγκύκλιο με αφορμή τη θλιβερή επέτειο των εκατό χρόνων από τη Μικρασιατική Καταστροφή εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αμερικής κ. Ελπιδοφόρος.

Στην Εγκύκλιο του ο Σεβασμιώτατος επισημαίνει ότι σε μεγάλο βαθμό, η δημιουργία της **Αρχιεπισκοπής Αμερικής** από το **Οικουμενικό Πατριαρχείο** οφείλεται σε μια αντίδραση που εκδηλώθηκε εξαιτίας της **Μικρασιατικής Καταστροφής** και, μεταξύ άλλων, προσθέτει:

«Η Μητέρα Εκκλησία βλέποντας τα τέκνα της, χωρίς ποιμένα, διασκορπισμένα στους πέντε ανέμους, συντετριμμένη, θέλοντας να ανακουφίσει όλους τους χειμαζομένους που ξενιτεύτηκαν μέχρι τις ευλογημένες ακτές της Αμερικής για να ξεκινήσουν μια νέα ζωή, έθεσε τη διαποίμανσή τους κατευθείαν υπό τη μητρική της σοφία και ποιμαντική ευθύνη. Για αυτό το λόγο, στην Αμερική έχουμε χρέος να μη ξεχνούμε το ολοκαύτωμα της Μικράς Ασίας, καθώς οι ρίζες μας είναι ριζωμένες στη στάχτη των προγονικών μας τόπων, ποτισμένες με το αίμα και τα δάκρυα των μαρτύρων και της προσφυγιάς, προεξάρχοντος του ιερομάρτυρος Χρυσοστόμου Μητροπολίτου Σμύρνης»

.

Αναλυτικά η Εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αμερικής κ. Επλπιδοφόρου για τη Μικρασιατική Καταστροφή:

25 Σεπτεμβρίου 2022

Πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους καὶ Θεοφιλεστάτους Ἀρχιερεῖς, τοὺς Εὐλαβεστάτους Ἱερεῖς καὶ Διακόνους, τοὺς Μοναχοὺς καὶ τὶς Μοναχές, τοὺς Προέδρους καὶ τὰ Μέλη τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων, τοὺς Ἐντιμολογιωτάτους Ἄρχοντες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὰ μέλη τῆς Ἡγεσίας τῶν 100, τὰ Ἡμερήσια καὶ Ἀπογευματινὰ Σχολεῖα, τὶς Φιλοπτώχους Ἀδελφότητες, τὴ Νεολαία, τὶς Ἑλληνορθόδοξες Ὀργανώσεις καὶ ὁλόκληρο τὸ Χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

«Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων» (Ψαλμὸς ρα΄, 10).

Προσφιλεῖς ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφὲς ἐν Χριστῷ,

Ὁ μήνας Σεπτέμβριος ὁλοκληρώνεται μὲ ἐκδηλώσεις μνήμης γεγονότων, τὰ ὁποῖα εἶναι μὲν θλιβερά, ἀλλὰ σημαδεύουν τὴν ἐθνική μας ταυτότητα. Μόλις πρὶν μερικὲς ἡμέρες ἦταν ἡ εἰκοστὴ πρώτη ἐπέτειος τῆς ἐνδεκάτης Σεπτεμβρίου, ἐνῶ βρισκόμαστε ἐν μέσῳ τῶν ἐκδηλώσεων γιὰ τὴν ἐπέτειο τῶν ἑκατό ἐτῶν ἀπὸ τὴ Μικρασιατικὴ καταστροφή, κατὰ τὴν ὁποία χάθηκαν τόσες ζωές, ἀφανίζοντας τὶς Ἑλληνικὲς κοινότητες ἀπὸ τὸν Ἑλλήσποντο τοῦ Πόντου μέχρι τὰ νοτιότερα παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Σὲ ὁλόκληρη τὴν Ἀνατολία, φωτιὲς μίσους καὶ διωγμῶν κατάστρεψαν τὶς πόλεις τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, οἱ ὁποῖες ἤκμασαν γιὰ χιλιάδες χρόνια, ἀφήνοντας πίσω στάχτες καὶ ἀποκαΐδια. Περισσότεροι ἀπὸ ἕνα ἑκατομμύριο ἄνθρωποι ἀναγκάστηκαν νὰ φύγουν σὲ ἄλλους τόπους ἀφήνοντας πίσω τὶς περιουσίες τους καὶ ξαναρχίζοντας ἀπὸ τὸ μηδέν. Ἕνα πλῆθος ἀνθρώπων διασκορπισμένων στὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, τὸ ὁποῖο δημιούργησε τὴν Ἑλληνικὴ Διασπορά.

Ὡς Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς, ἑορτάζουμε τὸ φετινὸ ἔτος τὴν ἑκατονταετηρίδα τῆς Ἐκκλησίας μας, ὡς τῆς μεγαλύτερης ἐπαρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Σὲ μεγάλο βαθμό, ἡ δημιουργία τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο ἦταν μιὰ ἀντίδραση στὴ Μικρασιατικὴ Καταστροφή. Ἡ Μητέρα Ἐκκλησία βλέποντας τὰ τέκνα της, χωρὶς ποιμένα, διασκορπισμένα στοὺς πέντε ἀνέμους, συντετριμμένη, θέλοντας νὰ ἀνακουφίσει ὅλους τοὺς χειμαζομένους ποὺ ξενιτεύτηκαν μέχρι τὶς εὐλογημένες ἀκτὲς τῆς Ἀμερικῆς γιὰ νὰ ξεκινήσουν μιὰ νέα ζωή, ἔθεσε τὴ

διαποίμανσή τους κατευθείαν ὑπὸ τὴ μητρική της σοφία καὶ ποιμαντικὴ εὐθύνη.

Γιὰ αὐτὸ τὸ λόγο, στὴν Ἀμερικὴ ἔχουμε χρέος νὰ μὴ ξεχνοῦμε τὸ ὁλοκαύτωμα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, καθὼς οἱ ρίζες μας εἶναι ριζωμένες στὴ στάχτη τῶν προγονικῶν μας τόπων, ποτισμένες μὲ τὸ αἷμα καὶ τὰ δάκρυα τῶν μαρτύρων καὶ τῆς προσφυγιᾶς, προεξάρχοντος τοῦ ἱερομάρτυρος Χρυσοστόμου Μητροπολίτου Σμύρνης. Τὸ μαρτύριό του προηγήθηκε τῆς πυρπολήσεως αὐτῆς τῆς θαυμάσιας πόλης, γνωστῆς ἀπὸ τὸ βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως, πρὸς τὸν ὁποῖο ὁ Κύριος εἶπε: «γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς» (Ἀποκάλυψις Ἰωάννου 2:10). Οἱ πρόγονοί μας εἶχαν βαθιὰ πίστη, στεφανώθηκαν ἀπὸ τὸ Θεό καὶ δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε ὅτι ὑπέφεραν γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ γιὰ τὴν ἁγία του Ἐκκλησία.

Ἂς μὴ ξεχνοῦμε λοιπόν, ἰδίως αὐτὸ τὸ ἔτος τῆς ἑκατονταετηρίδας αὐτοὺς ποὺ χάθηκαν καὶ τὸ λόγο γιὰ τὸν ὁποῖο χάθηκαν. Ἂς προσευχηθοῦμε γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῶν ψυχῶν τους. Ἂς μνημονεύσουμε σήμερα ὅλους αὐτοὺς ποὺ οἱ θυσίες τους ὁδήγησαν στὴ δημιουργία τῆς Ἐκκλησίας μας στὴν Ἀμερικὴ καὶ ἁπανταχοῦ τῆς γῆς, διότι ἂν καὶ «σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον καὶ πόμα μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων», αὐτοὶ καὶ οἱ ἀπόγονοί τους ἐκπλήρωσαν μία ἄλλη ρήση τῶν προφητῶν, μὲ τὴν πίστη τους, τὴν ὑπομονή τους καὶ τὶς ὑπηρεσίες τους. Ἀντάλλαξαν «δόξαν ἀντὶ σποδοῦ» (Ἠσαΐας 61:3) καὶ ἡ κληρονομιά τους μένει ἕως τῆς σήμερον. Ἔχουμε χρέος νὰ τοὺς μνημονεύουμε ἐκφράζοντας τὴν ἄπειρη εὐγνωμοσύνη μας πρὸς αὐτούς. Αἰωνία αὐτῶν ἡ μνήμη!

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν καὶ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης,

† ὁ Ἀμερικῆς Ἐλπιδοφόρος